చందా నొసగినవారి వివరము.

5-0-0 మ. రా. శ్రీ. పరిటాల వెంకటేశ్వరరావు దారాగా

5-0-0 ,, అంబడిపూడి రామకృష్ణశాస్త్రిగారు

5-0-0 ,, మాటూరు రామకిషన్‌రావుగారు

5-0-0 ,, మాటూరు నారాయణరావుగారు

5-0-0 ,, కపిలవాయి రామయ్యగారు

1-0-0 ,, తుర్కా రామరావుపంతులుగారు

2-0-0 ,, బుద్ధిరాజు కృష్ణమూర్తిగారు

2-0-0 ,, అబుదుల్ రహిమాన్ ఇబ్రిహింసాహెబుగారు

2-0-0 ఠాకురు చంద్రభాన్‌శింగుగారు

3-0-0 మ. రా. శ్రీ. పుట్టా వెంకటప్పయ్యగారు

2-0-0 ,, మహమ్మదు గాలబుసాహెబుగారు

1-0-0 ,, హసన్ మహమ్మదుసాహెబుగారు

1-0-0 ,, పల్లె నర్సయ్యగారు

1-0-0 ,, షేఖు మీరాన్‌సాహెబుగారు

1-0-0 ,, పువ్వుల వెంకటనారాయణగారు

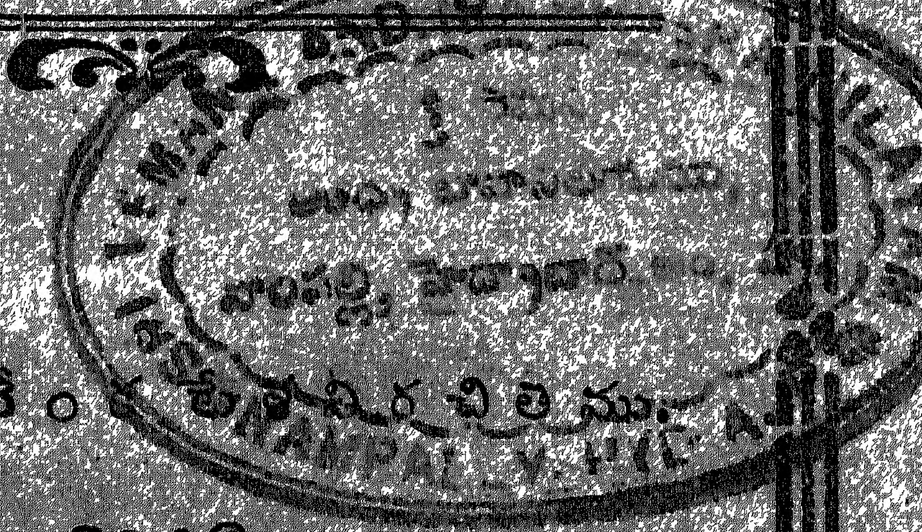
1-0-0 ,, గం॥ దేవవజిసం రమణమ్మగారు

2-0-0 ,, మ. రా. శ్రీ. మాటూరులక్ష్మీనర్సింహారావుగారు

1-0-0 ,, మాటూరు సుబ్బారావుగారు

1-0-0 ,, దూపకుంట్ల శ్రీరామమూర్తిగారు

జానకీనాయకశతకము.

మాటూరు వేంకటశాస్త్రిరచితము.

బెజవాడ

వాణీముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రితము.

1932.

శ్రీరస్తు

జానకీ నాయక శతకము

శా. శ్రీరామా రవివంశజా రఘుపతీ సీతేశ శ్రీరాఘవా।
తారేశాయుతసార చారువదనా దాక్షిణ్యరత్నాకరా।
మారీచాదిసమస్తదైత్యహరణా మార్తాండకోటిప్రభా।
మారారి ప్రముఖామరాళినుత రామా జానకీనాయకా.

శా. రామా! రామ! కృపాసముద్ర! రఘువీరా! ధారుణీవ
ల్లభా। సోమాబ్జప్రియకోటితేజ! రవివంశోద్ధార! శ్రీరా
ఘవా। శ్రీమాటూరిపురీశ! కృష్ణ! కమలాచిత్తాబ్జభృం
గంబయి। మ్మా మా కోరిక లన్నియున్నిపుడు రామా!
జానకీనాయకా. ౧

మ. నినువర్ణింపఁగ నెంతవాఁడ మదిలో నీపాదపద్మంబులే।
ననిశంబున్నతభక్తితోఁ దలఁతు నాయందుంగృపం జూప
వే। నిను వర్ణింపగ శక్తిహీనుడను నా నేర్పేర్పడన్ బ
ద్యముల్। మనసొప్పన్ రచియించి నీ కిడుదు రామా
జానకీనాయకా. ౩

మ. చదువుల్మిక్కిలినేర్వలేదు జపముల్సల్పంగనేనేర నీ।
పదపద్మంబులునమ్మినాఁడ మదిలో పాపఘ్న సర్వేశ నా।
రదమౌనిస్తుత రామ భూరమణ రారా యంచుఁ గీర్తిం
తు న। మ్మదముంబొందుచు నన్నుగావు మిఁక రామా
జానకీనాయకా. ౪

మ. కరినిం(బ్రోచినభంగి నిం(ద్రతనయుఁ గన్గొన్నచందంబు
నన్ । మఱియా(ద్రౌపదిగాచురీతి (ధ్రువు సన్మానించుభా
వంబునన్ । గుఱిగా భీష్మునిఁజూచుపోలిక ననుం గూడం
గృపఁజూడవే! మఱియాదల్పనకుండభక్తునెడ రామా జా
నకీనాయకా. ౫

మ. సిరులన్ నమ్మఁగలేదు, భూమిపతులన్ సేవింపఁబోలేదు
ని । న్నెఱుఁగన్ నేరని దుష్టమానవులతో నింపెంతగావ
చ్చినన్ । మురియన్ లేదు, సమస్తభంగులను నిన్నున్
నమ్మి నీనామసం । స్మరణన్ జేసెద గావవే దయను
రామా జానకీనాయకా. ౬

మ. మదిలో నిన్నుఁదలంచియున్ శరణనన్ మన్నించుచం
దంబులున్ । విదితంబై బహుశా(స్త్రముల్దెలుపఁగా వే
మాఱు నిన్వేఁడినన్ । సదయత్వంబున (బ్రోవవేమియొకొ
దోసం బెంతయుం జేసినన్ । మదిలో నీవనినమ్మియుం
టిఁగద రామా జానకీనాయకా. ౭

మ. కరుణన్ గావవదేమి భక్తునియెడన్ కౌటిల్యమింతేటికిన్ ।
శరణన్నంతనె శ(త్రుసోదరున కాచం(ద్రార్కమౌనట్టి
యా । వర మేలాగున నిచ్చితో, కపట(క్రవ్యాదేశునె
ట్లోమితో । మఱపుల్ నాయెడగల్గెనా యిప్పుడు రామా
జానకీనాయకా. ౮

శా. నినునేఁగొల్చెదనంటి నీచరణముల్ నేనమ్మినానంటి నా
వినయోక్తుల్వినుమంటి దోసముల నుర్విన్ మాపుమంటిన్
వరం । బనిశంబిమ్మనియంటి, నిన్ విడచి దేవా యన్యునే

వింప నా। మనముం బాయక నిల్వుమంటిఁగద రామా
జానకీనాయకా.

మ. మఱువంబోకు పరాకుగాకు పరమాత్మా నాకు నే దైవ
మున్। సరిగా రెన్నఁగ నీకు, నీగుణకథల్ సల్పంగఁ బోఁబోకు
నా। మొఱ యాలించుట గొప్ప నీకు, నదియే మాయంటి
వానాఁడు నీ। మఱియాదల్పనకుండ నుండుఁగద రామా
జానకీనాయకా. ౧౦

మ. మిము నే నమ్మినవాఁడ నాయెడను స్వామీ మున్ను ప్ర
హ్లాదునిన్। విమలాత్ముండగు నవ్విభీషణుని దేవేంద్రా
త్మజున్ ద్రౌపదిన్। ప్రమదంబిచ్చుచుఁ బ్రోచినట్లు నను
సంభావింపు కారుణ్యతన్। మమకారంబులు వాసి గొ
ల్చెదను రామా జానకీనాయకా. ౧౧

మ. అహిశయ్యం బవళించుచున్ గరుడవాహారూఢిచే నొప్పు
చున్। దహనజ్వాలల మించు చక్రమర చేతన్ బట్టి దై
త్యేశులన్। బహుభంగిన్, దునుమాడి సర్వజగముల్
బాలింతు వేవేళ నీ। మహిమంబు ల్గొనియాడ నా వశమె
రామా జానకీనాయకా. ౧౨

—* ద శా వ తా ర ము లు. *—

మ. నిగమంబుల్గొని పోవు సోమకునితో నీవంబుధిన్ జొచ్చి స
త్వగతిన్ వానివధించి వేదచయముల్ వాణీశు కిప్పింప
వే। పగసాధించి, మహాత్మ యచ్యుత పరబ్రహ్మంబ వై
నట్టి నీ। దగు మీనాకృతి కేను, మ్రొక్కెదను రామా
జానకీనాయకా. ౧౩

శా. దేవానీకము రాక్షసు ల్బలిమిచే ధీరాత్ములై మంథర
గ్రావంబు, న్బెకలించి పాలకడలిన్ గవ్వంబుగాఁద్రచ్చఁగ
నన్ । భావంబుల్బెడి లోకముల్ భయపడన్ బాలించి
కూర్మంబవై । మావక్షస్థలి నిల్పవే గరిమ రామా
జానకీనాయకా. ౧౪

మ. కనకాక్షుండు వరప్రభావపటిమన్ గర్వాంధుడై భూమి
తాఁ । గొని, వారాశినిడాగియున్నయపుడున్, క్రోడ
స్వరూపంబునన్ । దనుజాధీశునిద్రుంచి యెప్పటిగతిన్
ధాత్రిన్ దగన్ నిల్పవే । మనుజాహారకులాటవీదహన
రామా జానకీనాయకా. ౧౫

శా. నరసింహాకృతి నుక్కుకంబమునజన్మంబొంచు నత్యు
గ్రతన్ । కరయుగ్మంబునఁబట్టి హేమకశిపున్ ఖండించి
శాంతుండవై । హరబ్రహ్మాదులు మానిబృందములునిన్నా
త్మన్ బ్రశంసింపఁగా । మఱి బ్రహ్లాదుని గాచి తీవెకద
రామా జానకీనాయకా. ౧౬

మ. మరుగుజ్జుండవునై వటుండవగుచున్ మాధుర్యవాక్యం
బులం । దరికిన్ మెప్పువహింపఁ బల్కుచు బలిన్ దా
నంబు మూడడ్గులున్ । బరగన్వేఁడి గ్రహించిభూమి నభ
ముల్ పాదద్వయింగప్పి క్రి । మ్మర పాదంబున దైత్యు
ద్రొక్కితివి రామా జానకీనాయకా. ౧౭

మ జనకున్ జంపిన కోపవహ్ని దనరన్ శశ్వత్కుఠారంబుచే
జనలోకేశుల నిర్వదొక్కతడవల్ సంధించి వేవేగ మే
యనిలో రూపులు మాపి కశ్యపునకున్ జ్యాదానమున్

జేయవే । మనసోత్సాహముతోడ నిందలఁతు రామా
జానకీనాయకా. ౧౮

మ. మొదటం దాటకిఁద్రుంచి మౌనిసవనంబుంగాచి గౌరీశు
వి । ల్లదియంతన్ దునుమాడి భూసుతవివాహంబౌచు
బిత్రాజ్ఞచే। ముదమొప్ప న్వనభూమికేగి జగముల్మోదింప
గా రావణున్ । మదిలో భీతిలఁగూల్చవే ధరణి రామా
జానకీనాయకా. ౧౯

మ. బలరామాఖ్యుఁడవై హలాయుధమునం బల్మాఋడై త్యే
శులం । దలలన్ ద్రుంచి ప్రతాపమొప్పఖలులందండించి
శిష్టావనం । బిలఁ బ్రఖ్యాతిగసల్పి ధర్మములు పెంపే
ర్పాఋగానిల్పి ని । ర్మలకీర్తిన్ విలసిల్లి తీవెకద రామా
జానకీనాయకా. ౨౦

మ. పురములూర్కొఁడుజయింపఁగాఁ దలఁచియున్ బుద్ధుండవై
నేర్పుతోఁ। బురకాంతల్ వ్రతభంగమౌనటుల సంబోధింప
గౌరీశుడున్ । శరవహ్నిందహియింపఁ డాపురములన్
సర్వాత్మనీమాయ నీ । మరుఁగెవ్వండెఋగంగశక్తుఁడగు
రామా జానకీనాయకా. ౨౧

మ. కలవేళన్ నృపులందఋంగుమతులై గర్వాంధులై తుచ్ఛు
లై । ఖలులై ధర్మవిహీనులై పరగుచున్ గాటిల్యతన్
బూనఁగాఁ । గలికాఖ్యన్ జనియించి వారి నపుడున్
ఖండించి సద్ధర్మముల్ । మలినంబు ల్విడఁగొట్టినిల్పెదవు
రామా జానకీనాయకా. ౨౨

శా. శ్రీసీతాపతి రాఘవేంద్ర కరుణాసింధుండసత్యవ్రతా
నీసాటెవ్వరులేరటంచు మదిలోనిక్కంబుగా నమ్మితిన్

నేసేవించెద నీపదాబ్జయుగళిఁ వేమారు నెల్లప్పుడుఁ । మా
సామీ నన్ను బ్రోవ నీకెతగు రామా జానకీనాయకా. ౨౩

శా. నేనీదాసుఁడనంటి నాకు వరముల్ నీవిమ్మటంటిం జుమీ
మీనామంబు తలంతు నంటి దయతో మేలీయ వేయంటి నీ
న్నే నాబుద్ధిని నమ్మియుంటి కృపకుఁ నీకన్న లేరంటి
యో । మానాథా ననునేలుమంటిగద రామా జానకీ
నాయకా. ౨౪

మ. కరుణాసింధుఁడవండ్రు నిన్ను నది నిక్కంబంచు నేనమ్మి
నీ । చరణంబుల్మది జేర్చి వేఁడితిని లేశంబైన దాక్షిణ్య
ముఁ । బూరయఁ జేయ వికేమిచేయవలయుఁ పుణ్యా
త్మ నేనెవ్వఁడన్। మరువ న్నీపదపద్మము ల్మదిని రామా
జానకీనాయకా. ౨౫

శా. మిమ్మెన్నంగవశంబె ధాతకయినఁ మీపాదపద్మంబు
లన్ । నెమ్మింబుట్టియు లోకపావనియనఁ నీపుత్రి గంగా
నదిఁ । సమ్మోదంబున దా తరింప హరుడుఁ చక్కం
దలం దాల్చడే । మమ్ముఁ బ్రోవగ నీవ యింకెవరు
రామా జానకీనాయకా. ౨౬

మ. శితికంఠుండు సహస్రనామములలో శ్రీరామనామంబు ను
న్నతభక్తిఁ జపియించువారికి మహానందంబు శోభిల్లు స
ద్గతికిఁ మూలమటంచు గౌరికిని మంత్రం బంతయుం జెప్పె
నా । మతి నీమంత్రరహస్యముఁ దలతు రామా జానకీ
నాయకా. ౨౭

శా. రారా రాఘవ రామచంద్ర కరుణఁ రంజిల్ల నన్నేలరా
రారా జానకిప్రాణనాథ రఘువీరా నీవె నాదిక్కురా

రారా నీదయకేను పాత్రుడనురా రావయ్య నన్బ్రోవగా।
మారాకార సహస్రశీర్షకృప రామా జానకీనాయకా.

మ. హరబ్రహ్మాదులు మౌనిబృందములు నిన్నాత్మన్నిరూపిం
పలే। కెరుగంజాలక చిత్ప్రకాశుడవు లోకేశుండవంచున్
నమ। స్కారణంబుల్దగ జేసి కాంచిరిగదా సర్వంబు నీవం
చు ని। న్మది నేభంగిని గానగావశమె రామా జానకీ
నాయకా. ౨౯

శా॥ గౌరీనాయక చాపఖండన త్రిలోకారాధ్య దైత్యాంత
కా। పారావార విహారశత్రుభయదా పాపఘ్న భక్తప్రియా
వీరాగ్రేసర రాఘవేశ హరి గోవిందా నను న్గావవే।
మారెన్నంగను లేరు నీసమము రామా జానకీనాయకా.

మ. బలగర్వాంధుని దానశీలుని బలి న్బంధింపవే పొట్టివై
బలిమి న్జంపవె రాజుల న్బరశుచే హరుండవై యుగ్ర
త న్। ఖలుఁడౌ రావణుఁ ద్రుంపవే, యవనిజాకాంతుడవై
దేవ ని। ర్మలకీర్తుల్ప్రభవింపజేసితివి రామా జానకీ నా
యకా. ౩౦

మ. నరమాంసాశనసంఘముల్దివిజుల న్దండించి దుష్టాత్ము
లై। పరగ న్వారిని బల్మిచే దునుముచున్ పద్మా
దేవావళిం। గరుణం బ్రోచితివీవెకావె సుగుణా క
ణ్వారాసి నీ। మరుగుంజొచ్చినవారి కేకొదువ రామా
జానకీనాయకా. ౩౧

శా. ఏనీదాసుడ నీవు నాదొరవు యింకెవ్వారినింగొల్తుని।
న్నేనాయాత్మ దలంచువాడనిక నానేరంబులెన్నేనియు॥

గానఁ వచ్చినగావగాదగురమాకాంతా! భవత్సేవనే। మా
నన్గష్టము లెన్నివచ్చినను రామా జానకీనాయకా. ౬౩

మ. స్థిరబుద్ధిఁ నినునాశ్రయించి యెప్పుడుఁ జిద్రూపసర్వేశ
యీ। శ్వర నారాయణ యిందిరారమణ దేవాభక్త
సంరక్షణా। పరమాత్మా మునికోటిపూజిత పరబ్రహ్మం
బవంచుఁ మదిఁ। స్మరణల్ సల్పెదయిమ్ముసద్గతిని రామా
జానకీనాయకా. ౬౪

శా. శ్రీరామా రఘురామరామయని నేసేవింతునీపాదముల్
నీరూపెన్నగజాల గాన దయతో నీవేప్రసన్నుండవై।
రారా యేమిభయంబురా యనుచు ధారాళంబుగా బల్కు
వేమారుంజెప్పక నిన్నుఁ జేరెదను రామాజానకీనాయకా॥

మ. పదునాల్గా భువనంబులుఁ సుఖరతిం బాటిల్లెనీబొజ్జలో
మొదలఁ నీవుధరించికాచెదవు స్వామీ నీకు దాసుండనీ।
బదులేలేరని భక్తవీవె యనుచుం భక్తిఁ మృదంగధ్వనిఁ
మదమాతంగము నెక్కిసాగెదను రామా జానకీనాయకా.

మ. గురువుల్ శిష్యులఁ గానవచ్చి స్వపదాంగుష్టంబులుఁ
గన్నులుం। బొరయం ద్రొక్కమనంగవచ్చు శిరముల్
బూజించి మాకానుకల్। దలచిమ్మంచనవచ్చుగాని మరి
యాత్మఁ నిన్ను నీమాయ నీ। మరుగు ల్గానగలేరు
పండితులు రామా జానకీనాయకా. ౬౭

మ. సతతంబుఁ ఘనవిద్యలుఁ జదువుచుఁ శాస్త్రంబులుం
జూచుచుఁ। ప్రతిపాదించుచు తత్వమార్గరచనల్ భాషించి
బ్రహ్మంబుగాం। చితిమంచుఁ రుచిపుట్టగా సభలలో

చెప్పంగనే కానిదా। మతినిర్మించిన సౌఖ్యముల్గనరు రామా
జానకీనాయకా. 3౮

మ. పరమంబైన భవత్కథానుతుల సద్భావంబు పద్యంబు
లన్ । దరుచైతప్పులునున్న పుణ్య మరచేతంగాంతు
రెట్లన్ననన్ । మరయంచున్ దపమాచరింపు మెరుకన్
మన్నించి మేలియ్యవా । మరువన్ బోకుము యిట్టిచంద
ములు రామా జానకీనాయకా. 3౯

మ. శ్రీకంఠుం డరచేతిపున్కవిడిచెన్ శ్రీదేవిభిక్షంబిడన్
శ్రీకంఠుండుమహేశ్వరాఖ్యదనరెన్ సేవించి నీదాసుడై
శ్రీకంఠుండు దహించె యాత్రిపురముల్ శీఘ్రంబు నీ
ప్రాపునన్ । మాకింకేమిభయంబు నిన్గొలువ రామా
జానకీనాయకా. ౪౦

మ. ఘనతన్ జెందిరి నీదునామపఠనన్ గౌరీశ వాణీశులున్।
మునులున్ తారకనామజప్యమున నిన్నున్ నీపదాబ్జంబు
లున్ । గనియుత్కృష్టమహాశ్మలైరి నిను వేడ్కన్ గొల్చి
నన్ పావము । ల్మనునే పోవునుకాక భస్మమయి రామా
జానకీనాయకా. ౪౧

మ. కదలన్ బోకను వేయునోళ్ళ నహిలోకస్వామి మిమ్మె
ర్పడన్ । తుదిముట్టన్ నుతియింపలేక నిగిడెన్ దోషఫ
నిన్నింక నా । మదిసంస్తుత్యముచేయగావశమె నేః
డుండ సజ్ఞానుడన్ । మదినేనొక్కటిగంటి మీ శరః
రామా జానకీనాయకా. ౪౨

మ. పగనైనన్ వగనైన ప్రాణభయ మాపాదింపగానైన నీ
దగునామంబు దలంచువారికి యథార్థంబైన పుణ్యంబ

లుం । నిగమస్తుత్య లభించు నన్న పలుకుల్ నిక్కంబదె ట్లన్న న । మ్మగఘంటాశ్రవుబ్రోచినట్లరయ రామా జానకీనాయకా. ౪౩

మ. జయరామా హరి వాసుదేవ గజరాట్సంత్రాసవిచ్ఛేదనా । నియతాత్మా యహిశాయి కృష్ణ వరదా నిత్యుండ లోకేశ శ్రీ । దయితాచిత్రసరోజభృంగమధుదైత్యధ్వంసనసర్వేశ్వరా। మయపుత్రీధవకంఠనిర్దళన రామా జానకీనాయకా. ౪౪

మ. చనునే నామొరయాలకించక వృథాజాడ్యంబునుంజేయగా। వినుమీభక్తులతోటివాడ నగుదుఁ వేరున్నదే నాయెడఁ । అనఘా నన్నుతరింపజేయు మిక నీ కాత్మ్యండ దాసుండనై । మనుచున్నిన్ను స్మరించుచుండెదను రామా జానకీనాయకా. ౪౫

శా. స్వామీ నీవు పరాకుగాక వినుమీ స్వాంతంబురంజిల్లగా । నామాటల్ భవదీయదాసుడనుగానఁ బ్రేమచేదేవ దే। వా మానాయక నిన్నెనమ్మితిని నీవాడఁనునుంగాచి యి । మ్మామోక్షంబు మదీయవాంఛయిదె రామా. ౪౬

. మదిలో నిన్నుదలంచి వేడుకొని యేమంటిం దయాసాగరా । విదురుండాడినభంగి నేనడిగితిఁ వేడ్కఁ వరంబిచ్చుటల్ । యిదినీకుఁ సహజంబకాదె దయతో యిష్టంబులఁదీర్చి నా । మదికిఁ సంతసమంద జేయగదె రామా జానకీనాయకా. ౪౭

మ. శరినీకేమిడియుండెనాడు చెపుమా ఘంటాశ్రవుండేమ
నెఁ। శరతల్పుండగు భీష్ముడేమియొసఁగెఁ సద్భక్తియుఁ
దప్పనీ। శరణుంజొచ్చినయావిభీషణుడు యేసంబంధియో
నీకు నీమరుగుల్ నీవలపక్షము దెలిసె రామా జానకీ.

శా॥ నీరూపంబునుఁతింప శక్యమగునే నీపాదపద్మంబులుఁ।
జేరెఁ రాయి యహల్యయయ్యెఁబృథివిఁ నీతేశనీమోహ
నా। కారంబీయెడనాకుజూపగదవే కాకుత్సవంశోద్భవా।
మారాకారయటంచుగొల్చెదను రామా జానకీనాయకా.

శా. నీపాదాంబుజయుగ్మముఁ దలచెదఁ నీకీర్తనల్పాడెదఁ
గోపాలా యదునందనా యనుచు నీకుఁ మ్రొక్కెదఁ
భక్తితో। నీపేరం బనిచేయుచుఁ గరములఁ నిన్నింక
బూజించెదఁ।మాపాలం గరుణింపవేయెపుడు రామా.౧౦

మ. జననంబై యిహలోకసౌఖ్యములచే సంతోషచిత్తుండనై
ఘనసంసారపయోధిలోమునిగి కాంక్షల్నిక్కితై మూ
ఢతఁ।నినునెంతైనదలంపలేని నరుడఁ, నీచస్వభావుండ
నై। మనుచున్నాడను యేమిజెప్పవలె రామా జానకీ
నాయకా. ౧౧

మ. హరి గోవింద ముకుంద కృష్ణ జగధాధారాహిపర్యం
యీ। శ్వర గోపాలక చక్రహస్త కమలేశా రామ
నాయణా। మరలోకేశ జనార్దనా భవహరా మానీ
సంసేవితా।మరుపెంతైనను రాదు నీమహిమ రామా.౧౨

మ. వృధగాజేయకు నాదుమొఱ్ఱవిను నివ్వేడఁ పరాకా
యా। నిధివంచుఁ బహునమ్మినానిపుడు నన్నిట్లేచ

న్యాయమా। విధిరుద్రామరవంద్య నీశరణు రావే నన్ను
రక్షింపవే। మధుసంహార భవత్పదాశ్రయుడ రామా. ౪౩

మ. బలిపాతాళముకంటద్రొక్కిన భవత్పాదంబురాకుండెనో।
అలపాషాణముమీది పాదమిపుడున్నట్లుండెనో గాక నీ।
విలసత్పాదములేలజూపవయ నీవేదిక్కునాకంటి ను।
మ్మలికన్ బెట్టక యిమ్ము వేవరము రామా. ౪౪

మ. నిను బ్రహ్మాదు లెఱుంగలేరనినచో నేనెంతవాడన్ నినున్
గన నజ్ఞానుడ మూఢుడన్ జడుడ లోకస్తుత్య నీపాద
చిం। తనగల్గం గరుణింపవే దయను నీదాసుండనై యు
ర్విలో। మనుదు నిన్ను దలంచుచు న్మదిని రామా. ౪౫

మ. తెలియన్ లేరు మహాత్మ నిన్ను మునులున్ దేవేంద్ర
రుద్రాదులే, వలనన్ నీపదపద్మముల్ దలచిరో వారెంత
యో శ్రేష్ఠులై, విలసత్కాంతులనొప్పియుండిరో నన్
వీక్షించి రక్షింపు నే, మలినస్వాంతుడగాను దాసుడను
రామా జానకీనాయకా. ౪౬

శా. శ్రీనారాయణ రాఘవేంద్ర కరుణాసింధుండగోపాలకా।
నీనామామృతసారమీయగదవే నీపాదభృత్యుడనై
నానాపాపచయంబుబాసెదను గానన్ మోక్షంబీయం
గదే। మానాథా శరణంచు వేడితిని రామా. ౪౭

క. గురువై దేవుడవై సనాతనుడవై కోదండహస్తుండవై
కరుణానీరధివై జగన్నుతుడవై కౌసల్యాపుత్రుండవై
నెరి నాతల్లివి తండ్రివై బరగుచున్ నిత్యంబు నన్బ్రోవవే
మరుగుల్ బెట్టకు నిన్నె నమ్మితిని రామా. ౪౮

శా. నాపాలం గృపగల్గి దొడ్డదొరవై నాతల్లివై తండ్రివై
నాపుణ్యంబులరాశివై ఘనుడవై నన్నాచు దైవంబవై । నా
పాపాపహమూర్తివై సముడవై నాపెన్నిధానంబవై
మాపాలం గరుణించి బ్రోవగదె రామా జానకీనాయకా. ౨౯

మ. ఘనసంసారపయోధి దాటుటకు మార్గంబేదియో వేగ నేఁ
గనగా జేయఁగదయ్య యింకెవరు నన్నావంగ నీవయ్య ని
న్ననయంబుం భజియింతునయ్య మరి నీ కాత్మ్నండ నేనయ్య నీ
మనసుం బెట్టగదయ్య నాగతికి రామా జానకీనాయకా. ౩౦

మ. అరిషడ్వర్గముల జయించి సుఖినై యాత్మన్ నినుం గొల్చి నా
దురితంబుల్ హరియించితిన్ సకలదుర్దోషంబులం బాసితిన్
హరి నీ దాసుడనైతి నింక మది నీధ్యానంబు గావింతు క్రూ
మ్మరజన్మంబుల నొందకుండగను రామా జానకీనాయకా.

మ. హరు శైలాత్మజ నాంజనేయు ధ్రువు నయ్యక్రూరునిం
వ్యాసునిన్, గరినిన్ భీష్ముని నారదుం బలి శుకుం ఘం
టాశ్రవుం ద్రౌపదిన్, నరు బ్రహ్లాదు విభీషణుం గొలు
తునో నారాయణాయంచు వే, మరు నీనామము బాయ
కుండుదును రామా జానకీనాయకా. ౩౨

మ. గతి నీ వేయని నమ్మియుంటి యిది యేగంటిన్ మరే చందవ
మతిహీనుండను గాన నేనెరుగ రామా నామనఃపద్మవ
దతి కారుణ్యముతోడ నిల్వగదె మోహాంధ్యంబులం బాసి
మతిమంతుండను నాచు నిన్ననుదు రామా జానకీనాయకా. ౩

మ. స్థిరతం ధ్యానము సేయు సన్మునులకుం జిత్తాబ్జభృంగంబు నై
పురుహూతాది సమస్త దేవతలకుం బూజింపముఖ్యంబు

పరగెఁ నీపదపంకజద్వితయమో పద్మాక్ష నీసాటికిఁ
మరియేదైవములేదు యెంచగను రామాజానకీనాయకా.

శా. రామా నీదయకేనుపాత్రుడను రారా వేగ నన్నావరా
నీమాయల్గనలేనురా దెలుపరా నీకేనుభక్తుండరా । కా
మాంధుండనుగానురా నిజమురా కౌటిల్యమింకేలరా
మామీదం గృప యుంచరా శరణు రామా జానకీ
నాయకా. ౬౫

మ. జననంబందియు వృద్ధిబొంది పిదపన్ సంసారకృత్యంబు
లం । దనియంజేసితి చాలు నింక హరి నీదాసుండనై భక్తి
తో । జనలోకంబుననీదుకీర్తనసుధాసారంబునే గ్రోలెదన్
మనసుంబట్టి హరించు నాయఘము రామా జానకీ
నాయకా. ౬౬

మ. హరి నావిన్నపమొక్కటైనవినవయ్యా పూర్వకాలమ్మున
న్ । గరి మొర్రెట్లు వినంగనోపితివి గంగానందనుం
డట్లు నీ । శరణుంజొచ్చిన నెట్లుబ్రోచితివి యాచందంబు
లట్లుండన । న్మదినిభ్భంగిని జూడవచ్చునయ రామా
జానకీనాయకా. ౬౭

మ. తగదా నాకభయంబునిచ్చుటకు నేదాసుండనయ్యుండ
గాఁ । దగునా కంసవిదారి నన్నువిడ నా తప్పేదియో
జెప్పుమా । పగలున్ రాత్రియు నిన్ను నేదలతు నాభావం
బునన్ భక్తితో । మగుడన్ నాయెడ పంతమేమిటికి
రామా జానకీనాయకా. ౬౮

మ. జపముల్ సల్పగలేదు పుణ్యనదులం జేరంగలే లేదు నే ।
నువవాసంబులనుండలేదు వినుమా యుష్మత్పదాంభోజ

మే । నెపుడున్ నాహృదయంబునన్ నిలిపి నిన్నేగొల్తు
దైత్యౌఘ భీ । మ పరాకేమిటికయ్య నాయెడను రామా
జానకీనాయకా. ౧౯

మ. పతినీవే గతినీవె నాదొరవునై పాలించగానీవె నన్ । మతి
మంతుండగజేయ నీవె దయతో నన్నేలగానీవె నా । న్నతి
ప్రేమంబున బ్రోవ నీవెపుడు నాయాత్మ్యండవున్నీవె నా ।
మతిలోనిల్చినవాడవీవెకద రామా జానకీనాయకా. ౨౦

శా. పుట్టింపంగను వృద్ధిజేయఁగ, లయంబున్ సల్పగానీవె నీ
గుట్టున్మాయలుగాన లేరు విధియుం గూఢంబుగా క్రేపు
లన్ । బట్టించేమియొనర్చె చక్రధర నన్బాధించు పాపంబు
లన్ । మట్టించీయగదయ్య పుణ్యములు రామా జానకీ
నాయకా. ౨౧

మ. మదినేనొక్కటిగంటి భక్తుల యెడన్ మన్నించుచందంబునే ।
నదియుంజెప్పెద నంజనీసుతుని బ్రహ్లాదుం బలిన్ వ్యా
సుఁద్రౌ । పది నక్రూరు విభీషణున్ విదురునిం బ్రఖ్యాతిగా
గావవా । మదియందున్ నను నట్టుజూడు మిక రామా జా
నకీనాయకా. ౨౨

మ. ఉడురాడ్జూటశరణ్య శేషశయనా యుత్కృష్టకీర్తిప్రభా ।
విడిపోనేరవు పూర్వజన్మఫలముల్ వేధించునంచు న్భయం ।
వడి నీపాదసరోజముల్ దలచి నీభక్తుండనైతింగదా ।
మడియంజేయుము నాదుపావములు రామా జానకీనా
యకా. ౨౩

మ. భ్రమలు న్నాకు మరేమిలేవు యిక నీపాదాబ్జముల్
ల్వగా । భ్రమయే యొక్కటిగన్నవాడ నటులన్ పాత్రుఁ

డనై యుండెదన్ । సమబుద్ధిన్ నినువేడెదన్ మనమునన్
సంతోషినై యుందు నా । మమతల్దీర్పఁగనీవ యింకెవ
రు రామా జానకీనాయకా. ౨౪

మ. దిననాథాయుతకోటితేజ దివిజాదిత్యాదిసంస్తుత్యస ।
న్మునిచిత్తాబ్జనివాసభక్తజనసమ్మోదాంఘ్రిపద్మద్వయా ।
నినునేనెప్పుడు రామరామయనుచున్ నీయందుసద్భక్తితో ।
మనమందుంభజియింతు గావఁగదె రామా జానకీనాయకా.
౨౫

మ. సిరికిన్ భర్తవునై సురాధిపులచేన్ సేవింపదైవంబవై । హర
బ్రహ్మాదులెరుంగరాని బహుమాయాత్ముండవై నీవుయీ ।
ధరణింబుట్టుచు దుష్టులందునుముచున్ ధర్మంబులంనిల్పు
చున్ । మరియాశ్చర్యముగా నటింతువయ రామా జాన
కీనాయకా. ౨౬

శా. కంటిన్ నీపదపద్మము ల్మనములో ఖండించితిన్ పాప
ముల్। వింటిన్ నీసుచరిత్రముల్ముదముతో వైరిన్విడం
గొట్టితిన్ । బంటన్నిన్ను మనంబునం దలచుచుం ।
భావించిమేల్గాంచుచుం । మంటి న్నీదయజెప్పఁగావశమె
రామా జానకీనాయకా. ౨౭

మ. పరగర్వంబున నష్టదిక్పతులనున్ వంచించికైలాసమున్ ।
గరముల్పాచియునెత్తినట్టిప్రబలున్ గర్వాంధునిన్ రావ
ణున్ । సురసంఘంబులు మెచ్చఁద్రుంచితివి నీశౌర్యత్వమున్
బల్కఁగా । మరిబ్రహ్మాదులకైన జొప్పడునె రామా జా
నకీనాయకా. ౨౮

మ. అతిభక్తిన్ నిను నెంతగానుతులు నాయాత్మన్ దగన్ జే
యగా। మతినింబెట్టవు యేమియంచనవు నమ్మన్ లేవ నా
యందునన్ । గతినీవేయని యంటిగాదె యెపుడున్ గా
రుణ్యమున్ గల్గి నా । మతిలోనిల్చి కృతార్థుఁజేయగదె
రామా జానకీనాయకా. ౭౯

శా. క్షీరాంభోధివిహార సర్వసుమనశ్చిత్తాబ్జసంచార శృం ।
గారాకార సుమేరుధీరగిరిరాడ్గంభీర సద్భక్తమం। దారాం
భోధిసుతాత్మదార, పరతత్వాధార నీకీర్ధరన్ । మారె
వ్వారిక నీవెక ర్తవయ రామా జానకీ నాయకా. ౮౦

మ. వనజాతప్రభవామరేంద్రనుత దేవా సర్వభూతాదిరా ।
డ్భవకోదండవిఖండనా! సకలపాపధ్వంస దైత్యాంతకా ।
వినవే యార్తజనావనా ! యనుచు నేవిజ్ఞాపనల్ సేయఁ
గా । మనసుంబెట్టక యుండుటేమిటికి రామా జానకీ
నాయకా. ౮౧

మ. ఇక నేనెట్లులనిందలంతు హరి నన్నీవేమిగా జేసెదో।యొక
మార్గంబిడియుంచు జెప్పదగదే యోదేవ నీదాసుడన్ ।
అకటా నాకభయంబులిమ్ము కరుణాత్మా నీవెనాదిక్కు
యా । మకరాక్షాసురప్రాణనిర్దళన రామా జానకీ
నాయకా. ౮౨

మ. మధురంబుల్ విడి చేదుగోరుకరణిన్ మర్త్యావళుల్ [illegible]
లై । వృథ దైవంబులగొల్చుటేమి ఫలమో వేమా
నిన్వేడగా । నధికారంబున మోక్షమిచ్చుటకు దేవా
వెదైవంబవో । మధువైరీ యికమాటలేమిటికి రామా
జానకీ నాయకా. ౮౩

మ. కనకగ్రావము మందిరంబు కలుము ల్గన్నమ్మ యిల్లాలు
స । ద్ఘవతిన్ సృష్టియొనర్చువాడు సుతుడున్ తద్దేవతల్
భృత్యులున్ । మునులున్ భక్తులు శూలి మిత్రుడనగా
ముఖ్యుండవై కర్తవై । మనసావ్పన్ ప్రభువై నటింతువ
య రామా జానకీ నాయకా. ౮౪

మ. సుధ జన్మించిన తోడనే వనితవై శోభిల్లి దైత్యే
శులున్ । వ్యథజెందన్ సురబృందము ల్దనియ నీవావేళ
పీయూషము । త్యధికంబొప్పగబోసి రాక్షసుల గర్వా
టోపముల్ మాన్పవే। మధురంబుల్ భువి నీచరిత్రములు
రామా జానకీనాయకా. ౮౫

శా. నీరూపంబిదియంచు నెన్నదరమా నే యేరికిన్ ధాత్రిపై
వీరాగ్రేసరు డర్జునుం డతనికీవే చూపవే రూపమున్
యేరూపంబనిరూఢిలేక మదిలో యీశా పరబ్రహ్మ
మో। మారారీనుతయంచు మ్రొక్కెదను రామా జానకీ
నాయకా. ౮౬

మ. కరిపట్టంబున కేగి కౌరవులతో కార్యానుకూలంబుగా ।
కురురాజొద్దను ధర్మరాజుపలుకుల్ గొన్నిం దగంజెప్పి
నన్ । చెరుపుల్ జెప్పితివంచు నీయెడను దుశ్చేష్టల్దలంపన్
సభన్ । మరినీయద్భుతరూపుజూపితివి రామా జానకీ
నాయకా. ౮౭

మ. అరయన్ పార్వతిప్రాణనాథునకుమస్త్రాగ్రంబునన్ రత్నమై
వరమానీశ్వరభక్తబృందమునకున్ భాసిల్లుమోక్షాంకమై
గరిమన్ సాయకశాయికింజననివై యెగన్పించుమున్నేటికిన్
మరిపుట్టిల్లగు నంఘ్రులం దలతు రామా జానకీనాయకా.

మ. పతినీవేయని నీదునామపఠనన్ బాటించి దత్సారముం
సతతంబున్ రుచిపుట్టజుత్తెసను నాసంకల్పము దీర్పుమీ
సుతులున్నక్కలిచేయనేర నెప్పుడున్ నోరూరమీకీర్తనల్
మతినిల్పను బఠించుచుండెదను రామా. ౮౯

మ. హరి నీపాదసరోజముల్ సతమునాయాత్మన్ననన్ జేసెదన్
నెరినాకష్టము లెన్నడున్ దరుగునో నేనెట్లునిన్నాంతునో
కరుణాసింధుడ చెప్పవే దయను లోకస్తుత్య లక్ష్మీశ యే
మర కేనెప్పుడు నీకున్ మ్రొక్కెదను రామాజానకీనాయకా.

మ. హరి శ్రీకృష్ణ ముకుంద చక్రధరకంసారాతి వైకుంఠమం
దిర గోపాలక నందనందన రమాధిష్టానలోకేశ్వరీ
శ్వరగోవిందమురారిశౌరియనుచున్ భక్తిన్ నినుంగొల్చునీ
మరుగుంజొచ్చితినయ్య కావుమిక రామా జానకీనాయకా,

మ. ఖరునింద్రుంచి కబంధునిం దునిమి లోకద్రోహియౌ రా
వణున్। శరజాలంబులపాలుజేసి త్రిశిరున్ శాసించి దైత్యా
ళినం। దర దున్మాడియు లోకము ల్మోదమునొందం జేసి
తీవేకదా। మరుపుల్ రావు భవత్ప్రతాపములు రామా
జానకీనాయకా. ౯౨

మ. ఇక నెన్నింటికి నిన్ను నేవదల నాయిచ్ఛన్ దయాళుండ నే
అకలంకుండను నీకుభక్తుడను నీయాత్మన్ సదాగొల్చెదన్
శుకభంగిన్ కృపగల్గినిశ్చలత నన్నుంగాచి రక్షింపవే
మకరింద్రుంచి కరీంద్రుగాచుక్రియ రామా జా. ౯౩

మ. అదితీనందనులున్ విధాత మునులయ్యామ్నాయముల్
రుద్రుడున్। విదితంబొప్పగ గానలేరనగ నిన్నేడంగ నా

శక్యమే । చదువుల్నేరను మానవాధముడ నాశక్త్యనుసా
రంబుగా । మదిలో నెప్పుడుగొల్చుచుండెదను రామా జా.

మ. కరినేలాగున గాచినావొ ధృవు కాంక్షల్ దీర్చు టెబ్భంగియో
నరువాంఛావళి నెట్లొసంగితొ బలిన్ నాడెట్లు రక్షించితో
యెరుగన్ తద్దయస్వామి నాయెడను నీవిట్లు న్విచారించుటల్
మదినింకాదరణంబు లేకునికి రామా జానకీనాయకా. ౬౫

మ. అహితల్పా ఖగవాహనా యసురసంహారా దయాసాగ
రా । తుహినోర్వీధరజార్చితా నిగమసంస్తుత్యా జగద్రక్ష
కా । విహగేంద్రధ్వజచక్రహస్త వరదా విప్రాళిసంసేవితా
మహిపుత్రీధవ భక్తవత్సలుడ రామా జానకీనాయకా ౬౬

మ. అధికాశ్చర్యము నీచరిత్రములు సర్వాధీశ కీశాళి యం।బుధి
బంధించుట లంకకుం జనుటయుం పూర్వామరాధీశులం ।
పృధివింగూల్చుట చోద్యమయ్యె నిటు లే పృధ్వీశులుం
జేసిరే । మధువిధ్వంస మహాత్మ నీకెతగు రామా జానకీ
నాయకా. ౬౭

మ. కమలేశా వనమాలి కృష్ణ హరి లోకారాధ్య శ్రీరాఘవా
కమలద్వేషణ కోటిపూర్ణవదనా కంజాక్ష మీపాదయు
గ్మము హృత్పద్మమునందు నిల్పితిని రమ్మా నన్ను
రక్షింప నా । మమతల్ దీర్పుము నీకటాక్షమున రామా
జానకీనాయకా. ౬౮

మ. కలడన్నంతనె యుక్కుకంబమున గల్గన్ లేదనీరూపు నా
పలుకుల్ యేల వినంగరావు చెపుమా పాపఘ్న నీకిట్లు
భ । క్తులయందున్ వలపక్షముల్దగునె నాకోర్కెల్ ప్ర

సాదించి ని । ర్మలచిత్తంబున నన్నుగాచవోను రామా
జానకీనాయకా. ౯౯

శా. ఏనైతే నిను నమ్మినాడ నిక నన్నేలాగునన్ గాచెదో ।
నేనెవ్వారిదలంపలేదు నిజమే నీదాసుడన్ దీనుడన్ ।
నీనామస్తుతులాచరింతు మదిలో నీధ్యానముం జేసెదన్ ।
మానారీ హృదయేశ నిన్మరువ రామా జానకీనాయకా.

శా. అయ్యా రాఘవరామచంద్ర రవివంశాంభోధిశీతాంశ నా
కయ్యాలింపగదయ్య భక్తజనులం గూర్మిందయన్ బ్రోవ
నీ । వయ్యా దైవమటంచు వేదచయము ల్వర్ణింపవే ని
న్నే । మయ్యానాకభయంబులియ్యవయ రామా
జానకీనాయకా. ౧౦౧

మ. పదధూళిన్ శిల నాతిజేయుచు మహాభవ్యప్రకాశుండ
వై । కదనక్షోణిని రావణాద్యసురులం ఖండించుచు వీరుండ
వై । మదిలో నిన్నుదలంచు భక్తులను సంభావించు దై
వంబవై । మదియుప్పొంగ జగంబులేలుదువు రామా
జానకీనాయకా. ౧౦౨

మ. సతులం బుత్రుల భ్రాతలం బ్రియము చే సఖ్యంబునన్
భ్రామికల్ । మతినింబెట్టగలేదు నీచరణపద్మంబు ల్మ
దిం జేర్చియో । పతితత్రాణయటంచు నీకృపకు నేపాత్రుం
డనై యుంటి సన్మతితోడన్ ననుగావుమీదయను రామా
జానకీనాయకా. ౧౦౩

శా. శ్రీరామా సురసేవితాంఘ్రియుగళా సీతామనోనాయకా
పారావార విహార భక్తవరదా పద్మాక్షలోకేశ్వరా

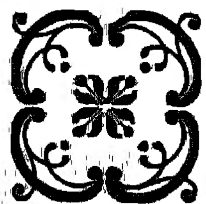
వీరాగ్రేసర రావణాంతక జగద్విఖ్యాతిగా నాయెడన్
మారుంబల్కక యిమ్ము సద్గతిని రామా జా. ౧౦౪

శా. రావే నారదసన్నుతా రఘువరా రావే జగన్నాయకా
రావే నీవనినమ్మినాడ దయతో రావే ననుం గావవే
రావే నీకు నమస్కరింతు నెపుడుం రావే దయాసాగరా
మావెన్నుండవు నిన్నెనమ్మితిని రామా జానకీనాయకా.

శా. నేనీదాసుడనైతి నాయఘములం నిర్జించి మీపాదము
ల్గానంగోరితి నిమ్ము నాకు వరము న్గావం దయాదృష్టిచే
శ్రీనాథా ననునేలవయ్య వరదా చిద్భావసర్వేశ నా
మా నాచిత్తమునందునిల్పితిని రామా జానకీనాయకా.

మ. అనిశంబున్ భవదీయనామచరితంబై నట్టి యీపద్యము
ల్వినినన్ వ్రాసిన బల్కినన్ దురితముల్విధ్వంసమైపోయి శ్రీ।
భవసౌఖ్యమ్ములు నబ్బుపుణ్యములునుం బ్రాప్తించు నెవ్వారికిన్। మనమందుం దృఢబుద్ధినిన్ దలప రామా.

మ. ఘనుడౌ శీతనమంత్రికిం దనయుడం గౌండిన్యగోత్రుండన। జనుడన్ మాటూరి వెంకటాఖ్యుడ కవుల్ సంతుష్టులై మెచ్చగా। ననఘా నే రచియించితిన్ శతక మి ట్లత్యంత భక్తిన్ దగన్। మనసొప్పన్ భవదంకితంబుగను రామా జానకీనాయకా. ౧౦౮

శ్రీరస్తు.

విజ్ఞప్తి

మహాశయులారా!

నేటికి సుమారు రెండువందల సంవత్సరములకు పూర్వుడగు మాటూరు వెంకటేశంగారు (1. బుధమనోల్లాస శతకము 2. రామాజానకీనాయకా అనుశతకము 3. మాటురివాస శతకము 4. మాటురి చన్నకేశవశతకము 5. రాయపట్న పురవాస వేణుగోపాలదేవ యను నీయైదు శతకములనురచియించిరి.) యీశతకములు కేవల భక్తిరస ప్రాధాన్యముగా తేట తెలుగున యొప్పారుచున్నయవి. వీటినిమా పెద్దలు తిరిగి ప్రతులుగా వ్రాయుటచే కొంత శైథిల్య మొందుటయు నక్కడక్కడ పదస్ఖాలిత్యలోపములు జరుగుటచే తిరిగి యొనగూర్చిన శ్రీమాన్ శేషాద్రి వెంకటకవిగారికిని, యీ పుస్తకముల సరిచూచిన శ్రీమాన్ కోదండబట్టరు వెంకట కృష్ణమాచార్యులవారికిని, మ॥ రా॥ శ్రీ॥ మాటూరి లక్ష్మీనృసింహారావు గారికిని నాకృతజ్ఞతాపూర్వక వందనముల నర్పించుచున్నాడను.

ప్రస్తుతము (1 రామాజానకీనాయకా 2 మాటురివాస) అను నీరెండుశతకముల నచ్చొత్తింప గలందులకు

బీదవాడనగు నన్ను ప్రోత్సహించి కొంతసహాయమొనరించిన బ్ర॥ శ్రీ॥ వే॥ అంబడిపూడి రామకృష్ణశాస్త్రిలవారికిని, మ॥ రా॥ శ్రీ॥ పరిటాల వెంకటేశ్వరావు పంతులుగారికిని, ననేక నమస్కారము లొనరించుచు ముద్రణకొరకు సహాయమొనరించిన చందాదారుల పేరులను యీగ్రంథాంతమున బొందుబరచినాఁడను.

చిత్తగించగలరు.

ఇట్లు,

మాటూరు,
ది 1—9—32.

మాటూరు అప్పారావు, ఏతత్కవి
పితృఁడగు (భూరిగుణజాలశతక
మొనరించిన) వెంకటప్పయ్య
కవిగారి పౌత్రుడు.

